

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenšani ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Nemci se ponujajo.

Ruski listi poročajo po Bismarkovej „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“ to le novico, in se jej posmehujejo kakor zasluži: Precej ko je bilo na Nemškem znano, da je princ Battenberg imenovan za kneza bolgarskega, dobil je ta vsak dan toliko pisem od Nemcev, prosečih za kakovo službo v Bolgariji, da bi lahko vse javne službe napolnil v novejši svoji kneževini s samimi temi Nemci, ki se mu ponujajo.

Upati je, da so Bolgari že toliko duševno samostalni, in da je pri njih narodni čut že toliko razvit, da bodo svojemu knezu naravnost in dovolj odločno povedali, da imajo ž njim samim nemštva popolnem dovolj, da ga jim pa več uvažati ni čisto nič potreba. „Italija za Italijane“ so naši laški sosede klicali v svojem narodnem boju zoper tujstvo, in upati je, da se bodo tudi Bolgari podobnega reka držali.

V tej zadevi jih bodo pač njihovi osvoboditelji Rusi lahko dobro podučili. Tudi oni so dosti Nemcev v svojo slovansko domovino vzeli in jih v službe nastavili. Ali nič kaj jih niso veselili. To Nemci že sami vedo in tožijo po svojih novinah.

Ondaj je na primer v nemški „Kön. Ztg.“ tožil neki Nemec, dopisnik iz Ruskega, da Rusi nikakor ne gledajo več s spoštovanjem na Nemca kot na kakov izgled, temuč da „z zasmehom“ kažejo na „kulturtügerja“, katero besedo niti ne predstavljajo, samo da jo morejo efektneje rabiti.

Pa princ Battenberg ima še drug izgled, ki mu živo odsvetuje v slovansko Bolgarijo vmarširati s štabom nemških „službenikarcev“. Ko je bil bavarski princ Jurij poklican na grški prestol, obkolil se je pravej z bavarsko-

nemškimi uradniki in svetovalci. Pa baš zaradi tega nij dolgo kraljeval. Narodni Grki so njega in njegove Bavarca izgnali iz dežele.

Zadnja rusko-turška vojska je narodni čut v celem orijentu vzbudila. Še celó Egipčanje so potrpijenje izgubili in tuje Angleže in Francoze iz svoje vlade zapodili ter svoje narodnjake na njih mesta postavili. Pač Bolgari ne bodo drugače ravnali!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. maja.

Ravno zdaj, ko to pišemo, 17. maja opoldne, zbrali so se državni poslanci obeh zbornic pred cesarjem, kateri jim bode bral svoj prestolni govor in jih potem razpustil domov; zasedanje tega državnega zbora je končano. Dunajski časniki pravijo, da se bode cesarjev prestolni govor oziral le bolj ali celo samo nazaj na dovršeno delovanje zborovo in na njegove sklepe ter spominjal tudi enodušnih izjav pri zadnji cesarski srebrni proki, a da programa za bodočnost ne bode razgrinjal, temuč ta se objavi še le v ósem prestolnem govoru, s katerim bode novovoljeni državni zbor odprt. Po tem tacem tudi o pomirjenosti s Čehi ne bode nič omenjeno. Sicer pa že tako jutranji dan prinese govor sam in polno pojasnilo.

Češke novine prinašajo demonstrativne, od občin podpisane izjave proti besedam ministra Taaffeja, kakor da „bode češki narod svoje poslance prisilil v državni zbor stopiti.“ Temveč češki volilci proglašajo, da bodo svojim poslancem popolnoma prepuštili določbo iti ali ne iti, kakor bode večina narodnih poslancev odločila. Krivo da sodijo oni, ki menijo, da so češki vodje delali politiko v protivi z narodom.

Magjarski listi so hudi na Šmerlinga, glasovitega očeta za nas Slovane neugodnih volilnih redov, ki nas v umetno manjšino potiskajo, ker je ta mož zadnje dni zopet v svojem govoru na slavnostnem banketu naglasil, da bodo že njegovi otroci doživeli Avstrijo zopet zedinjeno, t. j. centralizirano.

Vnanje države.

Iz Londona poroča najnovejši telegram: Prijavljeno dopisovanje rusko-angleško o izvršitvi berlinskega dogovora v Vzhodnej Rumeliji kaže, da sta obe vladi sporazumni. Anglija se v teh diplomatičnih spisih zavezuje, da bode pri porti odločno govorila za izpolnjevanje pravic in privilegij danih Vzhodnej Rumeliji; Rusija pa zagotavlja, da, če Bolgari ne bodo mirno sprejeli dane si avtonomije, jih ne bode podpirala, temuč bode prizadevala si pokoriti ljudstvo pod to, kar je mej vladami dogovorjeno.

Ukaz ruskega carja veleval generalnim guvernerjem v Moskvi, Varšavi in Kijevu, kakor tudi provizoričnim generalnim guvernerjem v Peterburgu, Harkovu in Olesu, naj svojo oblast, dano jim z ukazom 17. aprila, raztegnejo tudi na óne oblasti, ki pripadajo k dotičnim vojaškim okrajem.

Turški sultan je sprejel ruskega generala Stolipina, ki je v Carigradu prišel, in mu je podaril Osmanie orden. — Aleko-paša ali knez Vogerides bode baje jutri 18. t. m. v Filipopolju prišel vlado sprejet.

Iz Carigrada se javlja, da je porta še le potlej dala konvencijo z Avstrijo v „Turquie“ natisniti, ko je zvedela, da Avstrija v Bosni pripravlja z vojsko Novi pazar zasesti, in ko je vsled prihoda generala Obručeva „zveza“ z Rusijo gotova bila. Nadalje se pravi, da je sultan hotel s tem objavljenjem (menda za javnost ne namenjene) konvencije zabraniti nadaljnje izseljevanje muhamedancev iz Bosne.

Iz Trnovega se v „Pol. Corr.“ poroča, da je bolgarska deputacija, ki prinaša knezu Battenbergu protokol o njegovem imenovanju, odplula iz Varne v Livadijo. Denes ali jutri jo bode knez sprejel.

Listek.

Na Stanko Vrazovem domu.

(Dajce.)

III.

Ko pridem v vinograd, vzkliknem i jaz, kakor Stanko Vraz, ki je svoj čas tu mladostne svoje družice iskal, z otožnim glasom:

Zelene gorice,
gdě so vama Vile,
Što su negda ovdě
pojuć žito plile?
Ah, otšle su, otšle
za tr-govi sestre,
Jer sad drač i kukolj
polja, livade stre.“

Iz gorice zaidem v tibi do!, o katerem slavni Stanko poje:

„Eno prodol, za nju
gdě kupnih jagode,
Vrčlo, gdě rukama
zacrpi mi vode.“

Tu obide me otožen spomin blaženih hipov, ki sem jih vžil v mirnem zavetju te divne doline. Nevedoma zanesel me noga v prjazni log, kjer se je Vraz neki najraje izprehajal in kjer smo mi tolikrat mične pesni pevali in vzkliknil sem i jaz, kakor svoj čas Vraz pri pogledu tega loga:

„Evo gaj, u kolo
gdě se hvatih Vilah,
I studenac, Lada
gdě me zagrlila.“

Dospevši k studencu, izvirajočemu pod košatim grabrom, kjer je — kakor sta mi pravili devojki — često po cele ure sedeval pevec „glasov iz dubrave žerovinske“, in kjer smo i mi preživeli mnogo blaženih trenutkov, vzdihnem žalosten:

„Krasan si moj krajuj
to su mesta ista,
Al od cvěta sreće
nij' već njednog lista.“

Samcat po njih šetjem
s tugami bez broja
Kô po grablju dčca
Slava mati moja . . .“

Od prebujnih čuvstev omamljen, sedem na mahovit rob kraj hladnega vreca in se ugreznem v tožno-slastne spomine nekdanjih blaženih dnij . . .

Slučaj, ta čarodejni faktor v človeškem življenju, zanesel me je bil pred petnajstimi leti v ta divni kraj. Bilo je spomladi l. 1864, ko me je poziv privedel k — Svetinjam. Hojeval sem dan na dan po krasnej okolici, risaje in slikaje divne selanske prizore, ki se tukaj očesu razodevajo. Nekega dne zajdem baš k omenjenemu studencu, pri katerem zagledam krasno, visokostasno devo, ki veselo poje, s pisano ročko zajema vodó. Zavzet ostrim in motrim ta divni prizor. A deklica me je opazila in bil sem primoran pozdraviti jo. Deva mi prjazno odzdravi in v kratkem

Iz **Rima** se poroča 15. t. m. Denes je papež imenoval devetnajst škofov, mej temi so: škof Pavel za Veliki Varaždin, Dunajevski za Krakovo, Frind (Nemec) za Ljutomerice na Češkem in Szabo za Szamos-Ujvar.

Iz **Birme** se piše v „Daily News“, da je tam mišljenje Angležem jako neprijazno in da se bode teško vojske ogniti. Budhistični popje nagovarjajo kralja, naj boj začne, ker letos da je tisti čas, ko je treba tujce iz dežele zapoditi.

Dopisi.

Iz Ljutomeru 13. maja. [Izv. dop.] V glavnej skupščini okrajne posojilnice v Ljutomeru 11. t. m. bil je račun taiste za čas od 1. januarja pa do 31. decembra 1878, katerega tukaj razglamo, od nadzornega svetovlastva predložen in tudi v vseh stavkih potrjen.

Vsled tega so prejemi vkupaj 52722 gld. 80 1/2 kr. in izdatki vkupaj 47970 gld. 3 1/2 kr. iznašali, ostalo je torej koncem leta v gotovini 4752 gld. 77 kr.

Udom društva se je mej tekom leta izposodilo na menjice do 6 m. 16956 gld., in čez 6 m. potem podaljšalo 76731 gld. 50 kr. Udje imajo na zalogah vloženo 12331 gld. 59 kr., hranilničarji pa 82663 gld. 89 kr.

Rezervni fond imel je s začetkom leta 2830 gld. 36 kr., k temu se je pridejalo na konci leta 1878 iz pridobljenega dobička, potem iz pristopnin in na tekočih obrestih 506 gld. 11 kr., torej premore z začetkom 1879 l. rezervni fond vkupaj 3336 gld. 47 kr.

Bilanca o društvenem premoženju kaže sledeče:

Imetje društva iznaša: a) Gotovina 4752 gld. 77 kr. — b) Vrednost menjic 93687 gld. 50 kr. — c) Vrednost inventara 350 gld., — in d) dolžne obresti 1657 gld. 28 kr., vkupaj tedaj 100447 gld. 55 kr.

Dolgovi društva pa: a) Rezervni fond 3336 gld. 47 kr. — b) Terjatve društvenikov 12331 gld. 59 kr. — c) Terjatve hranilničarjev in graške hranilnice vkupaj 82663 gld. 89 kr. — d) Podporni fond 1057 gld. 94 kr. in — e) Naprej sprejete obresti 1057 gld. 66 kr. Vkupaj tedaj 100447 gld. 55 kr.

Društvo je imelo koncem 1877. leta 307 udov, pristopilo jik je tekom leta 14, a odpalo 33 in to deloma po odstopu, deloma vsled smrti, ali ker so bili iz društva zavoljo neizpolnjevanja društvenih dolžnostij izključeni. —

Opravičnih deležev je bilo koncem 1877 leta 307, priraslo jih je 14 in odpalo 33.

Kukovec, Zemljič, Gomilšek, načelnik, blagajnik, preglednik.

Iz Ribnice 15. maja. [Izviren dop.] Raca na vodi, en dopis iz Ribnice; uže pet laških let nobenega; če je bil kedaj kateri kaj prida od tukaj, se vam morda čast. bralci uže skomina po njem. Mogel bi vam cel koš novic poročati iz preteklosti, sedanosti in celo bodočnosti, če prav nijsem prorok. Pa nečem, raji še drugi pot kaj. Z zdaj samo nekaj, da bi se čast. bralci „ne preobjedli“ (naj mi ne zamerijo robatega izraza!) nad prepogostimi poročili od tukaj, kajti pri nas je res vse tako živo, vse tako zanimivo in toliko novega, saj veste kaj je Ribnica, da bi ne bilo kraja ne konca s poročevanjem. Pa kaj bi se „v cajtenge dajali“, naj drugi, ki so zató. Toliko je opravila, toliko je dela, da res, res — kaj vem kaj. To vam je narodno gibanje pri nas, — — — ali žalibože samo v nedeljo pred sv. mašo in po maši pred cerkvijo, pa pri tisti tekočini, ki jej mi in njeni prodajalci Hrvatje „vino“ pravijo! Tukaj je prav lepa in zelo obiskovana narodna čitalnica, „ribniški narodni dom“, kadar je kaka slavnost, smo prvi in se tako ponášamo, da vse o nas govori — pardon, — ein irrthum, — pri nas radi narobe govorimo, hotel sem reči, da je vse to menda enkrat bilo. Čast. bralec naj mi oprostí, mislil sem na našo velikansko slavnost 23. in 24. aprila — oh, zopet zmota, hotel sem reči, o kateri se je Ribničanom samo sanjalo, pa ne vsem. Najmanje pa ónim gospodom, ki bi pri taci priložnostih v vseh obzirih se stališča svojega visokega poklica za narod največ storiti mogli. Zdaj si pa ti gospodje prav „žher“ klobuke čez nos in čez ušesa potegnejo, posebno pred Dolenje vaščani, če ne pred vso Slovenijo. Dolenjci so nam tisti večer svetili, mi smo pa na klic: „Matevž ustani, zori se zori“ vprašali zaspano: kakšno vreme je, in še malo se zavili, če je prav liska v hlevu lačna z repom mahala.

Pri nas nij tako kakor drugje. Zraven vaših neslanih bi lahko pri najboljši kvartopirske družbi zaspal. Tedaj za kaj družega jezik rabite, ne za druge!

Z Reke 12. maja. [Izviren dopis.] Óni slovenski vozniki, kateri so v jeseni tako veseli šli v Bosno in Hercegovino, vračajo se zdaj največ s prav kislimi obrazi. Pri njih se

je vtrdil zdaj slovenski pregovor: „Povsod dobro, doma najbolje“. Vsaj njihovi konji bi tako rekli, ker bi se jim prav lahko na vsako rebro klobuk obesil. Le nekaterim voznikom se je posrečilo dobiti nekoliko denaria, večina pa néma dosti razen starih oficirskih dežnih plaščev, katere so jim naši častniki podarili. Vsak dan jih pride cela karavana skozi Reko, in precčj „hudičev“ in „permejdusev“ se sliši. Nekateri podvzetniki italijanski so imeli več voznikov najetih, a ti so jim zaupali, češ, bodo uže plačali vse skupaj. No, ko je bilo treba odšteti, so ti laški sleparji zbežali z denarjem. Vlada je sicer tem goljufanim siromakom dala vsakemu po 15 gl., pa kaj bo to, pot iz Bosne na Slovensko je velika. Slovenci, evo vam zopet jeden od toliko žalostnih primerov, da se čuvate Italijanov in njihovih laških zvišč.

Vreme je tu zelo slabo. Kolikor časa sem tukaj, tako še nij bilo 5 dni skupaj lepo vreme. Ali ker je gori na Magjarskem tudi tako, še povodnji so menda, tako uže potrpi reška duša, ker vse magjarski „mis'ijo“. Njihova vera v tem, da sta Reka in Ogarska ena te ista zemlja je zopet v tem naša močno podpora, ker so njihova vremena enaka.

Z Vodice v Čičariji 15. maja. [Izviren dopis.] Tudi na Vodicah v Čičariji se je petindvajsetletnica cesarjeve poroke slavno obhajala. Na predan so naši lepi zvonovi milo napovedali ljudstvu slovesnost družega dné. Zvečer sta dva krasna kresa na gori „Zabnik“ daljnim krajem kazala udanost Čičev do svojega svetlega cesarja in njegove rodbine.

Dné 24. je bila slovesna sv. maša, pri kateri se je cesarska himna in hvalna pesen pela, potem skupni obed, katerega so se mej drugimi udeležili c. kr. prijatelj Jožef Romold, poštar Martin Ribarič in finančna straža. —

Vse je bilo v najlepšem redu. Napitnica je na napitnico sledila, cesarska himna prepevala se, in vsi smo bili tako veseli in zadovoljni, da ne bomo tega dné nikoli pozabili. Na zadnje se je mladina tudi nekoliko zavrtela, kar jej nij zameriti.

Iz Livna v Bosni 13. maja. [Izviren dopis.] Veselje prešinja človeka tu v tujini, ko čita v domačem dnevniku dolge vrste dopisov o praznovanju srbrnega pira Njiju Velikanstev. Vsaka še tako mala vasica mile nam Slovenije pokazala je pri tej priliki svojo udanost

(Dalje v prilogi.)

razgovoru sem izvedel, da je — nečakinja Stanko Vrazu. Ona me povabi, naj jo izpremim na dom, kar sem i drage volje storil. Sprejeli so me jako prijazno in gostoljubno. Preživel sem nekaj dnij v tej veselej hiši, v družini blagih Vrazovih ljudij, in ko sem se po ukazu svojega poziva ločil od njih, povabili so me, naj jih zopet kaj obiščem.

Blodil sem potem po širnem svetu, po tujih krajih, a moje srce je hrepenelo vedno nazaj k tem blagim ljudem. Povrnil sem se zopet semkaj in preživel sem nekaj mesecev tu na divnem Vrazovem domu. O zlati čas — nikdar mi ne izgineš iz spomina! Bili so najsrečnejši dnevi moje mladosti! Kakor nekdanji pastirji v blaženi Arkadiji sem živel v tem krasnem „štajarskem raji“, v blagodejnej družini Vrazovih nečakinj, brezskrbno tija v en dan, ne bri gajoč se za bodočnost. V prijaznej slogi hojevali smo, vesele pesni prepevaje, po zelenih goricah, po senčnatih logih in se radovali zlate, blažene

mladosti. Deklici pevali sta mi miloglasne na rodne pesni, a jaz sem ji učil naših ume teljno zloženih pesnij, ki so se v kratkem po vsej okolici raznesle. Pri vsej Vrazovej rodbini razodeva se živo veselje do petja, osobito ti dve sestri sta bili vneti za pesni in sta sloveli daleč na okrog zbog lepega svojega glasu. Razve tega smo se razveseljevali z raznovrstnimi igrami in videl sem tu marsikateri jako ginljiv in globokomišljen naroden običaj in več staroslovanskih narodnih vraž. Imel sem priliko, opazovati te radostne, do brodušne in življenja vesele ljudi o raznih časih in svečanostih, ter preživel z njimi krogotek svetkov vsega leta: z Vrazovimi sem pokopal burkastega Kurenta, bil sem navzočen, ko se je na sredpostno sredo „baba“ začela; tu sem praznoval „vuzem“, plesáje okrog velikanskega ognja, ki se na veliko nočno jutro o jutrnici na prostem kuri; tu s prijaznega cerovškega hriba smo preganjali

z možnarjevimi streli na predvečer sv. Jurija „čarovnice“; tu na prostem griču smo zažigali o sv. Ivanu orjašk kres in skakali, narodne pesni pevaje, skozi visoko plapoléti plamen; na Vrazovem domu preživel sem veseli dan košnje in žetve, imel sem priliko občudovati porednost, nagajivost, dovtipnost slovenskih taric in v krasnem vrtu slovečih jeruzalemskih in ljutomerskih goríc sem se radoval i vesele trgatve, ter sem zavzet poslušal slovesno pokanje možnarjev in samokresov, ki se je prjetno razlegalo po blagoslovljenej okolici, odmevaje od griča do griča. V gostoljubnej Vrazovej hiši stavl sem o božiču „jasslice“ in sem bil deležnik vseh čudovitih obredov pri „kolinah“, „domlatkih“ in enakih gostijah. In vse to užil sem v mikavnej družini krasnih, blagih in prostodušnih deklic! A kamer koli smo šli in kar koli smo delali, povsod nas je navdajala blagodejna slutnja pesnikovoga duha, ki je razprostil nad nami

in zvestobo do vladarja in mile mu družice. Tu so pokali možnarji in kresovi plamteli, ter kazali požrešnim italijanšimom svoj slovan-ski značaj; zopet tu so vihrale mogočne cesarske in narodne zastave z oken, in pomenljivi transparenti zaljšali so poslopja. In mladina, — ti narodova nada in prihodnost, — kako si se ti izvrstno in primerno radovala! Kako si sadila lipice v vedni spomin lepe slavnosti! Ko pa dneva hrup potihne, in večerna zarja ta tužni svet obsije; povsod se zberó možaki-veljaki v primernem prostoru, ter pri kozarcu rujnega vinca napivajo.

Le škoda, da nij bilo vsakemu dano v svojej domovini, v krogu svojih domačih, te redke slavnosti se udeležiti; kajti stotine in stotine nas je še tu v Bosni, koji zdihujemo po svojem domu, koji stoprav zdaj, ko smo daleč proč od domačega ognjišča, vemo in znamo ceniti pesnikove besede: „Domovina mili kraj!“

Pa nikarte misliti, da tukaj nij bilo nikakršne slavnosti. O, zelo se motite; kajti i mi smo praznovali srebrno poroko cesarske dvojice, in sleherni je bil z izidom slavnosti zadovoljen. Blagovolite torej sprejeti popis te slavnosti. Bilo je res nekaj nenavadnega, da i istinito lepega in veličastnega.

Na predvečer visocega goda naznanjali so občinstvu topovi iz stare „kule“ začetek slavnosti, in polkovna godba, čakajoč tega trenutka pri takozvanih velikih vratih, zaigrala je cesarsko himno na mestu in potem šla, spremljana od nebrojne množice, po mestu do oficirske čitalnice.

Tu je bila mala serenada, in potem je godba svoj obhod po mestu nadaljevala. To je bil torej začetek slavnosti.

Drugi dan zjutraj izbudili so nas strelj kanonov iz sladkega spanja, in vojaška godba je kakor na predvečer mesto obhodila. A prava slavnost pričela se je še le ob 10. uri, ko je bila slovesna sveta maša v katoliške in pozneje še v srbske cerkvi. Zopet so se kanoni oglasili in naznanjali začetek svete maše, in ljudstva vseh stanov in veroizpovedanj, iz mesta in vasi, je privrelo in se gnetlo v cerkev. Tu so se vsi zjediniili, bodi si katoliške, srbske ali turške vere. Srbi in Turki šli so v katoliško in potem vsi skupaj še v srbsko cerkev. Hoteli so s tem pokazati svojo udanost do novega gospodarja.

Cela stvar je pa imela jako bojevit obraz, nesmrtno svoje peruti. Deklici, osobito Josipina je vedela mnogo pripovedovati o „zlatem“ svojem strijcu, ki je baje čvrsti svoji nečakinji silno rad imel; obetal jima je blagi mož neki jako lepih rečij, kar je tudi izpolnil pri vsakem svojem povratu na dom; pravil je Josipini, katero je posebno ljubil, da, kadar vzraste, jo bode vzel soboj v Zagreb in jo dal poučevati v vseh potrebnih predmetih. Blagej devi lesketale so pri enakem pripovedanju solze v očeh. Sploh sem opazil, da jej je izmej vseh peterih sester blagi strijc najživeje v spominu ostal, in menda vsled njegovega obetanja polastilo se je njenega srca neugasljivo hrepenjenje po mestnem življenju in izobraženju. Neka otožna miloba, sladkogrenka melanholičnost razodeva se iz vsega njenega bitja, in ko je često po cele ure na vrtu sedela in o zlatih gradovih, katere jej je slavni strijc obetal, sanjarila, dozdevalo se mi je — vtelesjena, milotožna Vrazova poezija...

(Dalje prih.)

kajti deputacije s kmetov prišle so „visoko na konjih“, s svojim popom na čelu in z mnogovrstno izdelanimi zastavami, v cesarskih in narodnih barvah. Vsako zastavo je pa zaljšal kaki napis, n. pr.: „V slavo srebernog' pira Njeg. Veličanstva Franjo Josipa I., ali „Živio car avstrijski, ugarski i kralj hrvatsko-bosnjački“, ali „Živili bračo, dobro došli!“, ali „Bosna 1463!“ „Živio Franjo Josip I., naš hrvatski kralj, 1878!“ itd.

Mesto samo imelo je tudi jako praznično lice. Zastave in zastavice vsake vrste in mnogobrojne rute visele so pri oknih in nad vratmi. In zvečer 24. aprila plavalo je mesto v bliščečem morji brezštevilnih luči.

Na oknu vsake bajte in bajtice gorele so sveče ali pa kaka lampica. In ako se pomisli revščina, s kojo se morajo tukajšnji ljudje boriti, reči se mora, da so zadosta storili v proslavljanje visocega praznika. Vsak je storil po svojej moči, in mimogredé še omenim, da so bila nekatera poslopja prav lepo in jako okusno razsvitljena, in imeli smo priliko videti na nekem poslopju transparent, kateri bi v marsikaterem avstrijskem mestu „furor“ delal. Le škoda, da je bilo vreme tako neugodno, kajti razen malih prenehljajev je skoro vedno deževalo, in danes ko to pišem, pa sneg gre in mraz je kakor po zimi. Čudno vreme imamo letos.

Domače stvari.

— († Josip Ogrinec.) Tikoma pred končavanjem uredovanja tega lista smo dobili po pošti žalostno vest, da je nepričakovano in naglo umrl naš prijatelj in sodelovalec, znani slovenski beletristični pisatelj Josip Ogrinec, profesor na gimnaziji v Vinkovcih, komaj 36 let star! Pokojnik je bil rodом iz Podgorja pri Kamniku, prej suplent v Novem mestu in potem v Vinkovcih, kjer je, naredivši še le lani končni izpit, letos definitivni profesor postal in komaj postavši, eto, 13. t. m. umrl! Komaj pred nekaj meseci nam je še poslal za „Listek“ opis Pešte, ki smo ga tedaj natisnili in veselo uredniku obetal: „zdaj sem prost, veselje imam, zdaj ti pišem za listek, kadar želiš.“ — O njegovem literarnem delovanju prihodnjič več.

— (Prvi poskus zopet neslogo zasejati) mej slovensko narodno stranko pred volitvami je naredil denašnji sobotni „Slovenec“, sprejemši v svoje predale neki dopis iz Celja, v katerem se pripoveduje neresnica, da bode g. dr. Vošnjak kandidiral na Kranjskem, in to se imenuje „modro in taktno“, češ, da „osebno sovraštvo do kandidatov od 1873. l. v celjskem okraji nij prenehalo“, da pa na Kranjskem dr. Vošnjak nima „osebnih sovražnikov“, ki bi mu „nalašč nasprotovali“, da v celjskem okraji „bo treba čisto novega kandidata postaviti“ itd. Proti konci dopisa dobode tudi „Slovenski Gospodar“ eno brco, in mariborski slovenski centralni volilni odbor eno, iz česar smo dopisnika precej uganili. Nehčemo se prepirati, ker vemo, da bode ta poskušaj „Slovenčevega“ dopisnika „iz Celja“ popolnem neuspešen ostal. Le da se volilci motili ne bodo, naj povemo za gotovo, da prvič nij res, da bi g. dr. Vošnjak bil sklenil svoj dozdani volilni okraj zapustiti in na Kranjskem kandidirati; drugič pa rečemo: žalostno bi bilo za Slovenstvo in nikakor bi ne bilo vabljivo podati se v narodno delovanje, ko bi narodni volilci zamétali takó izkušenega moža, ki je svoje „osebne sovražnike“

(mej katere spada tudi ta „Slovenčev“ dopisnik) z delom in dejanjem tako osramotil in vse njih obrekovanje takó ovrgel, kakor dr. Vošnjak. Mi sodimo, da pri volitvah imajo odločevati narodni patrijotje, ne pa „osebni sovražniki“ ali osebni prijatelji. Sicer se bode pa izkazalo, da je število tistih naglašanih „osebnih sovražnikov“ jako malo, neizdatno in brezvplivno. — „Slovenču“ se moramo pa le čuditi, če morda misli, da bode s táciimi dopisi komaj spet doseženo narodno disciplino povzdignil.

— (Od sv. Križa pri Kostanjevici) se nam piše: Včeraj (15. t. m.) smo tu izročili materi zemlji truplo, 13. t. m. zamrlega tukajšnjega učitelja Josip Jeroma. Pokojni je katic 16 let učiteljeval, svoje prerane smrti — bil je 36 let star — kriv je bil nekoliko sam, nekoliko pa strogost družih, kateri bočejo ravno v učitelju videti združene vse lepe čednosti. Usmiljenja je vredna vdova in dva nepreskrbljena otročiča, kajti vsled nedefinitivnosti pokojnika v službi nímajo tolike postavne pravice do redne mirovine. — Pogreba se je udeležilo veliko učiteljstva iz okraja in mnogo domačega in bližnjega ljudstva iz Kostanjevice.

— (Poslanec vit. Langer) je odložil svoj mandat kot namestnik centralne komisije za reguliranje gruntne davka.

— (Kranjski notarijatski kolegij) je volil v svojem zadnjem občnem zboru: predsednika g. dr. Jarneja Zupanca, za namestnika dr. Vilh. Ribitscha, za ude komore pa notarje dr. Rudescha, J. Arka, L. Svetca, J. Trillerja in dr. Steinerja.

— (Pred ljubljanskimi porotniki) je bil predvčeranjem Andrej Martinčič v tajnej obravnavi krivega izpoznan zločinstva spolskega posilstva in obsojen na dve leti teške ječe.

— (V Postojno) pride nedeljo 25. t. m. tržaški nemški Schillerverein.

— (Ljubljanski knezoškof) gosp. dr. Pogačar se je v četrtek iz Notranjskega vrnil v Ljubljano.

— (Na južnej železnici) se brzovlak vstavlja od 15. t. m. skozi poletni čas v Laškem trgu in Rimskih toplicah.

— (Volilno ugibanje na Goriškem.) Ker se bližajo državnozbornske volitve, je odbor „Sloge“, slovenskega političnega društva v Gorici razposlal pozive rodoljubom po deželi, ki naj bi sporočali odboru do 22. t. m., kakšno mnenje je mej narodom gledé teh volitev, in katerega moža želi narod, da bi se postavil za kandidata.

— (Mestne volitve v Gorici.) Dne 14. t. m. so pri dopolnitnej volitvi III. vol. skupščine po hudej borbi zmagali vsi trije kandidati „Isonzove“ takozvane liberalne stranke, tedaj pristaši sedanje večine mestnega zastopa, Dne 15. maja pa je v II. razredu zmagal „Isonzu“ protivni „Comitato economico“ s kandidatom Catinellijem in Paternollijem, zaradi tretjega pa bo jutri ožja volitev mej dr. Vincijem in vit. Boziziom.

— (Duhovenske spremembe v ljubljanski škofiji.) G. Viljem Gašperin gre za administratorja v Planino, g. Jožef Golmajer iz Koprivnika za kaplana v Hinje, g. Andrej Šimenec iz Bučke v Šent Rupert, g. Pečnik Valentin iz Mengiša za administratorja v Vranjo Peč, g. Miha Lavtižar iz Doline v Prečino, g. Vrančič Nace iz Šmarija za administratorja v Zagradec, g. Jakob Lebar iz Svibna v Čatež, g. Anton Lenasi iz Dobr-

niča v Žužemberk, g. Jožef Jaklič, fajmošter v Starem logu, je dobil faro Mokronog, g. Franc Cirer, kaplan v Naklem, je šel začasno v pokoj.

— (Kako bi se sprideni svet poboljšal.) Piše se nam s primorskega mesta: Te dni se je sprehajal uže pozno na večer neki reški kavalir po „korso“ glavnem trgu. Bil je videti prav eleganten gospod. Visok cilindar mu je pokrival prazno glavo, in mu čuval tisto malo pameti. Na dolgem traku visel mu je magjarski kožuh, ves v franžah, a v rokah zvijala se mu je prav lepa palička in spremljal ga je njegov zvesti pinč, z jedno besedo: bil je prav fin gospodič. Samo jedno napako je imel, pomislite, — imel je „prilčno dolg nos“, in baš ta napaka mu je napravila velike sitnosti. On opazi pri nekkih vratih lepo deklico, in naenkrat je bil pri njej — ali ga je poklicala ne vemo. Ko jej začne prav sladko govoriti, kakor se tudi spodobi takemu človeku, posumnja mati dekličina kje da bi deva bila. V svojej skrbi vzame stáruha sve-svetiljko s petrolejem ter gré po stopnicah v vežo, od koder je slišala mošk glas. Ali ker je bolj gledala na moškega, kot na stopnice — „nesreča nikoli ne spi“ — izpodtakne se majki, ter pade z lampo vred po stopnicah, olje se razlije ter se z njim polije tudi kavalirjev magjarski kožuh. In glej, — naenkrat je bilo vse v ognju po veži. Tudi gospodov kožuh je začel goreti, a on v tej stiski skoči proti vratam, ali v prevelikej zmešnjavi vdari tako trdo z glavo ob nje, da mu je cilindar skočil čez ušesa in čez oči. Pomislite si zdaj nesrečneža, kateri nij vedel, kaj bi začel, na hrbtu ga pa tudi uže peče. V tej nevolji začne glasno na pomoč klicati, njegov pinč mu pa pomaga. Kriči pod cilindrom in zaklinja mater, katera je mej tem vstala, če tudi je bila vsa potolčena, — da nij mislil nič hudega z njeno hčerjo, in da jo bode gotovo za ženo vzel, samo če ga rešijo. Sedaj so prileteli gasilci, ter menda le s silo pogasili goreči petrolej, ker stopnice so bile lesene. Slekli so tudi kožuharju kožuh in sneli mu cilindar. Ko začuti kavalir zopet prosti zrak, skoči proti vratam popusti kožuh, cilindar, paličko in „frajerico“ ter odnese samo krvavi nos in gorko pleče. Njegov zvesti pinč ga je baje s trudom dohajal, tako je tekkel. Moja stara gospodinja pa pravi: Tako naj bi se zgodilo z vsemi zapeljivci, potem bi se uže svet poboljšal, ta sprideni.

Dunajska borza 17. maja.

Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 67 gld. 55 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . . 68 „ 55

Tuji.

17. maja:

Evropa: Radinsky iz Trsta.
Pri Slonu: Dr. Gwas iz Trsta. — Bartolitsch iz Dunaja. — Jonas iz Gorice. — Gaspári iz Sarajeva. — Friedman iz Dunaja.
Pri Maliču: Prinz iz Dunaja. — Golob iz Kamnika. — Hausner iz Kočevja. — Pitscheran iz Dunaja. — Fairler iz Gradca. — Regen, Damask iz Dunaja. — Kobera iz Hrastnika.
Pri Virantu: Zalokar iz Lašč. — Gregorin iz Litije.

Gostilna pri avstrijskem cesarji,

(Gasthof zum Kaiser von Österreich.)

Sv. Petra cesta št. 5, blizu postaje južne železnice,

je notranje popolnoma novo in okusno popravljena, in priporoča svoje sobe po nizkej ceni p. n. slav. potovalnemu občinstvu, sosebno prečastitej duhovščini za mnogobrojni obisk.

Restavracija je dobro oskrbljena, izvrstno dolenjsko vino, dobro Auerjevo pivo, ceno kosilo in večerja je slav. občinstvu na razpolaganje. (181—3)

Zlata renta	80	25
1860 drž. posojilo	126	—
Akcije narodne banke	841	—
Kreditne akcije	261	50
London	117	20
Srebro	—	—
Napol.	9	36
C. kr. cekini	5	54
Državne marke	57	70

A. Orehek,

krojač v Ljubljani,

priporoča se p. n. občinstvu za izdelavanje obleke po najnovejši fagoni, jako ceno, ter s tem naznanja, da ima svoje prostore zdaj poleg vhoda v čitalnično restavracijo, tik zvezdnega drevoreda. (216—3)

Za uže več let obstoječo štacuno z mešanim blagom, v trgu dolnje Štajerske, iščeta se dva izurjena, slovenskega in nemškega jezika zmožna

trgovska pomočnika.

Ravno tukaj se sprejmeta

dva učenca,

katera sta vsaj dovršila z dobrim vspehom četvero-razredno ljudsko šolo.

Ponudbe pod šifro A. B. sprejema administracija „Slovenskega Naroda“. (211—2)

Slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da se bode iz nova krito, popravljeno in s pravo za postavljanje keglav (brez dečka) obskrbljeno

keglišče

v nedeljo dne 18. t. m. otvorilo.

Vhod v gostilniški vrt skozi nunske ulice poleg nunske cerkve. Spoštovano

A. Gruber,

gostilničar.

(231—1)

Za čiščenje in izboljšanje vina

najboljše, najhitrejše in najcenejše sredstvo je prava francoska žolca.

To, kakor tudi prosti navod, kako se rabi, dobi se zmirom z osebnim ali poštnim naročilom pri A. Hartmannu v Ljubljani, v Luka Tavčarjevi hiši. (108—12)

Najsijajnejši vspeh zagotavljam. Troški za čiščenje znašajo za vsak hektoliter 4 1/2 kr.

Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

(195—245)

Trgovska hiša

v nemem velikem mestu na Kranjskem, na velikem trgu, je zavoljo domače namere iz proste roke na prodaj.

Kdor želi to hišo kupiti, naj vpraša v administraciji „Slovenskega Naroda“. (222—2)

Vsem, ki trpé zapiranje, zaslinjenje, breztečnost, želodečni katar, napihovanje, vrtoglavost, glavobolje, zimico, zlato žilo, izpuščaje na koži, zlatenico, bledico, protin, vodenico in obistne bolezni, priporočajo se už 60 let kot dobre znane

karpaticne zdravstvene pile.

Škatlja s 15 pilami stane 21 kr., zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr., s pošto 1 gld. 10 kr. Manj kot en zavoj se ne razpošilja. Edino in samo pravo pri lekarju

Ivanu Friedrichu,

v Malacki na Ogerskem.

Izpis iz došlih zahvalnic:

Naznaniti vam moram, da so vaše pile čudovito uplivalo; prosim še jeden zavoj. Na Vrhniki, dne 6. marca 1879.

Josip Šerjak, komi.

V korist trpečega človeštva vašemu blagorodju naznanjam, da so mene, 75 let starega moža, vaše pile moje tridesetletne bolezni ozdravile.

Balasa-Gyarmat, dne 22. nov. 1878.

(214—2) Karel Pongracz, kr. svetovalec.

Elegantna

spomladanska obleka

18 gold.

Praktična

spomladanska zgornja suknja

10 gold.

Trdne

spomladanske hlače

5 gold.

in v primerji najfinejše obleke za gospode in dečke; po najnižjej ceni obleke za otroke od dveh let naprej.

Spalne suknje

za gospode in gospe.

priporoča

M. Neumann,

krojaški mojster,

v Ljubljani, v slonovih ulicah št. 11, v Lukmanovej hiši.

Vnanje naročbe se proti povzetju urno izvrše in nepristojno brez ugovora nazaj vzame. (115—14)

Pravi dan.

Deželno gledišče v Ljubljani.

Teatro-Caperta

(preje Mellinijevo gledišče).

V nedeljo dne 18. maja zvečer ob 8. uri

velika briljantna predstava

iz magije, fizike, optike, hidravlike i. t. d. i. t. d. II koncu v prvič:

Chromotechnecataractapokile,

v svojej vrsti doslej še nedosežen trojni čudoviti vodomet, odičen s čarobno živimi slikami.

Natančneje glediščni listki in plakati.

Vstopnina: Fautenil 80 kr., — sedež v partérju 70 kr., — partér in lože 50 kr., — sedež na galeriji 40 kr., — vstopnica v jakom in dijakom 30 kr., — galerija 20 kr.

Kasa je odprta zjutraj od 10.—12., in popoldne od 3.—5. ure.

V ponedeljek dne 19. maja ob 8. uri zvečer velika predstava

z popolnoma novim programom.

Sledilo bode samo nekoliko predstav.

(233)

Javna zahvala.

Podpisana se najtopleje zahvaljujem
glavnemu zastopu banke „Slavije“
za točno izplačilo kapitala 1000 gold., katero je bil moj ranji
soproj pred tremi leti v mojo korist zavaroval za slučaj svoje smrti
pri imenovanj banke.

Terezija Jančigaj,
(234) gostilničarka v Kozlerjevej pivarni.

Premeščenje.

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je svojo prodajal-
nico pred
zvezdni drevored, na oglu glediščnih ulic, v
Cettinovićevo hišo

preložil.
Isti ima v zalogi veliko izber najnovejših
klobukov, razne vrste cepk, kakor tudi kožuhovino.

Kožuhovina se mej poletjem skrbno shranjeva; naj-
boljše se priporoča

(133—7) Anton Krejči, kožuhar.

Bergerjevo medicinično milo iz smole (Theerseife),

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se na Avstro-Ogerskem,
Francoskem, Nemškem, Holandskem, v Švici in na Rumun-
skem itd. že 10 let s sijajnim uspehom zoper

izpuščaje na životu vsake vrste,

kakor zoper vsako nečistost na polti,
osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste,
tolstni tok, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rudeč nos,
ozebljino, potenje nog, in zoper vse zunanje otročje bolezni na glavi.
Vrh tega se še vsakemu priporoča kot polt čistoče sredstvo za umivanje.

Cena jednega kosa z navodom kako se rabi 35 kr.

Bergerjevo milo iz smole ima 40% koncent. smole iz lesa,
je skrbno narejena ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki
se v trgovini nahaja, razlikuje.

Da se prekanjenju izogne,

zahteva naj se v lekarnah
določno

Bergerjevo milo
iz smole,

ter naj se pazi na zeleni
zavitek in tukaj ponat-
iseno varstveno
marko.

Jedini zastopnik za domače in tuje dežele:

lekarnar G. Hell v Opavu.

Glavna zaloga za Ljubljano v lekarnah J. Svoboda in G.
Piccoli; potem v lekarnah v Idriji, v Novem mestu pri Berg-
mannu; v Radovljici pri Aleks. Robleku; v Kranji pri
Šavniku in v Kameniku. (317—12)

Čitalnična restavracija.

Udano podpisani se zahvaljuje dozdanjim svojim p. n. gostom za mnogo-
brojno obiskavanje gostilne pri Virantu (Sternwarte), katero je
imel enajst let v najemu.

Vsem tem, kakor tudi p. n. slavnemu občinstvu, in osobito prečastitej
duhovščini naznanjam, da sem z današnjim dnevom odprl

restavracijo v ljubljanskej čitalnici.

Tu se bode dobivalo dobro in ceno kosilo in večerja, izvrstno
dolenjsko in bizeljsko vino, pravi kraški teran in Kozler-
jevo carsko pivo.

Na novo opravljeni

vrt kakor tudi kegljišče

je slavnemu občinstvu na razpolaganje.

Za mnogobrojno obiskavanje svoje gostilne prosi
z vsem spoštovanjem

Valentin Gerčar,

gostilničar.

V Ljubljani, dné 14. maja 1879.

(217—2)

Razglas.

V sredo 21. maja t. l. dopoldne
ob 9. uri se bode

košnja detelje

na njivah pod Tivolijem kosoma v najem
oddala.

Najemniki se vabijo določeni dan ob 9. uri
zjutraj v Latermanov drevored.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 16. maja 1879. (228—1)

Premeščenje.

Mestni zdravnik, med. in chir. dr.

Franc Illner,

magister porodničarstva,

stanuje v Slonovih ulicah št. 52,
v 2. nadstropju, (210—3)

poleg kavarne „pri slonu“, ter ordinira od 8.
do 9. ure dopoldne, in od 2. do 3. ure po-
poldne; uboge brezplačno.

Dr. Franc Papež,

advokat v Ljubljani,

je preselil svojo pisarno

v Recherjevo hišo št. 4,

zraven starih Križank (v sprednjih pritličnih
sobah). (229—1)

Premeščenje.

Udano podpisana javlja s tem svojim če-
stitim p. n. naročnikom, da ima svojo

prodajalnico za drobno
blago

zda v hiši šte. 11 (nova) na
mestnem trgu.

Za mnogobrojno prijazno obiskavanje pri-
poroča se (232—1)

z vsem spoštovanjem
Kristina Zabukovich.

Lepa Wertheimova kasa,

nova cenila okolo 200 gold., se prodá za 120 gold.
z mizico vred. (230—1)

Več se izve iz prijaznosti pri gosp. Karel Kau-
šku, trgoval na dunajski cesti v Ljubljani.

Nove vozne liste

za železnice

prav po nizkej ceni priporoča

„Národná tiskarna“ v Ljubljani.

Velika zaloga izdelanih nepotrat- nih ognjišč

vsake vrste in velikosti jako v ceno
in s poročtvom.

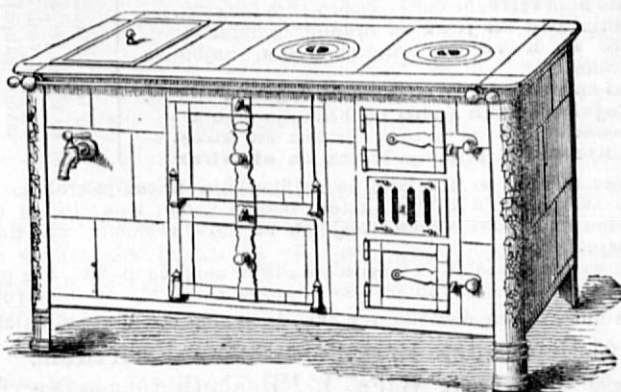
C. kr. patentirane plošče za ne-
potratna ognjišča, ki ne počijo v
vročini. Zagotavlja se vestna in
točna postrežba.

Vsake vrste stavbena dela in
popravljanja se sprejemajo.

Cenilniki s podobami se na za-
htevanje zastoj pošljejo in franco.

Albin C. Ahčin,

stavbeni kjučar, krojaške ulice
št. 8 nova. (197—3)

P. T.
Čast imam naznanjati uljudno čestitemu občinstvu, da sem

trgovino s trakmi

„pri prelji pod križem“

gospod A. Traunovo pred dvema mesecema prevzel, ter vabim čestito občinstvo v nakupovanje zdojaj zaznamovanih iz nova izbranih rečij.

Sè spoštovanjem

J. S. Benedikt.

Velika zaloga svilenih, baržunastih, volnenih in pavaljnatih trakov, kordonet- in chappé svile, najboljše vrste sukanca za šivalni stroj in kitajski cvrni v vseh barvah.

Velika izbér trakarskih, svilenih, krogličnih in gombov od biserne matice, uradniških in gombov za livičje.

Lišpi od svile in volne, réso, čipke in vrvice, ovčja in berlinska volna v raznih barvah.

Bela vezenina, volna za vezanje, preja za kavličkanje (Häkeln), biseri za vezenino od kovine ali stekla, vsakobarvene chenilje. Nadalje velika zaloga pravih leonskih zlatih in srebrnih obrobkov, vrvic, réso, portepejev, kupelj, zvezdic, rozet za vojake in uradnike po ukazu.

Čopi (Quasten) od svile ali volne za cerkvé, sobno opravo, pregrinjala za okna in lišp, držaji za pregrinjala, vrvice k zvončekom. Duhovnikom: biserni in barveni koljari od svile, črni pasovi za črez talár in altarske najširše čipke. Najboljše iglarsko blagó, obrobki za kočije, kr-pine, vrvi itd., kakor tudi velika zaloga kvart za igranje in drugih stvari, spadajočih v področje trakarstva.

Ustanovljeno 1858.

Na dunajske svetovne razstavi 1873 odlikovano z medaljo za napredek in v Lincu sè srebrno medaljo 1875.

Kraj za naročevanje vezenine od zlata in cerkvenih paramentov.

Prečastitej duhovščini!

Štefan Berlyak,

meščan, izdelovalec cerkvenih paramentov,

priporočuje se za izdelovanje vseh vrst

cerkvenih del, kasul, pluvialov, baldahinov, mrtvaških prtov, oblačil za cerkvenike in ministrante, cerkvenega perila, kakor tudi duhovenske obleke, abeeskih sukenj, reverend, kosmečkov itd.

Karolina Berlyak

priporočuje se za vezenje od zlata in svile:

Kasule, baldahine, mrtvaške prte, štole, bandera, zastave za pevska in veteranska društva.

Ornati se rado sprejemajo za apliciranje.

Opazka: Vezenine, za katero se daje tudi tvarina, se prevzamejo za montiranje, in se bodo najskrbnejše izvršile, na vsako vprašanje se takoj odgovori. (74-6)

WIEN.

Fabrik und Niederlage: Stadt, Grünangergasse Nr. 12, vis-à-vis der Staatsschulden-Casse.

Za poletje

priporoča udano podpisani svojo dobro asortirano zalogo

solnčnikov

najnovejše fačone iz raznega blaga in prav po ceni; nadalje

solnčnikov za gospode, dežnike

vsake velikosti in barve od pavole, alpake, clotha, polu-svile, svile, double-tvarine, gumi-tvarine itd. na debelo in drobno.

Kot najnovejše priporočam

patent-avtomat-paragon-dežnike.

Palice za sprehod

so v zalogi na izbiranje.

Preoblečenje in popraviljanje se izvrši najhitreje in najceneje. Naročila s kasetov za pojedine dežnike in solnčnike se izvrše po meri proti povzetju.

Velika partija novih solnčnikov se znatno proda pod fabriško ceno.

L. Mikusch,

izdelovalec solnčnikov in dežnikov v Ljubljani, na mestnem trgu šte. 15.

Tu se dobiva tudi znani dobri papir za žepčice in zavijanje (iz Rateške papirnice). (207-2)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Terček & Nekrep,

trgovina z železom, na mestnem trgu šte. 10 v Ljubljani, priporočata za bližnji čas zidanja stalno zalogo

najboljšega kameniškega cementa,

zaticavnikov in železa za mreže, belega, črnega in cinkastega kositara, žrebljev, žrebljev od drota in vretenic šraybov), okov za hišno opravo in stavbo, jako solidno izdelanih nepotratihih ognjišč in njih posamnih delov, pečij od litega železa za kurjavo s premogom ali drvimi, delov za vodnjake in cize.

Isto tako sprejemata naročila za vse proizvode c. kr. priv. prve kameniške tovarne za cement, kakor: plošče od cementa za tlak po cerkvah, hišnih vežah in po mostovžih, cigel za strehe od cementa, in cevi za vodovode, korita itd., vse to se vračuni po originalnih fabriških cenah.

Traverze, zanetane ali zvaljane, se po meri preskrbè in cenó zaračunijo. (206-2)

M. Lentsche,

prodajalnica specerijskega in materijalnega blaga,

(Preširnov trg tik železnega mostú.)

priporoča svojo veliko zalogo barv za sobne malarje in mastilce, kakor tudi čopiče (pinzelne) vsake velikosti, fini firmož, uležano laneno olje po najnižji ceni.

Specerijsko blago

se dobi na drobno in debelo po najugodnejših pogojih. (193-3)

Skoraj zastonj!

Od konkurzne uprave nedavno na nič prišle velike angleške fabrike za britanija-srebro dobili smo nalog, da naj vse pri nas v zalogi ležeče blago od britanija-srebra za majheno povračilo voznine in 1/4 dela plače delavske, podarimo.

Proti vposlanju svote novcev, ali pa tudi proti povzetju pri vsakej reči določene cene le kot povračilo voznine od Angleške do Dunaja in kot noznatni del delavske plače, dobi vsakdo sledeče za četrti del realne vrednosti, skoraj zastonj.

6 kom. žlic za kavo, skupaj 12 komadov, stale so preje gld. 6, zdaj pa vseh 12 komadov skupaj gld. 1.85

6 " namiznih nožev od britanija-srebra, z angleškimi ostrinami od jekla, nadalje 6 kom enacih vilic, skupaj 12 komadov, ki so preje veljali gld. 9, zdaj vseh 12 komadov skupaj gld. 3.10

1 zajemalce za mleko, teške kvalitete, prej gld. 3, zdaj " - .70

1 " juho, najtežje vrste, od najboljšega britanija-srebra, preje gld. 4, zdaj " 1.10

6 podstavkov za nože od britanija-srebra, preje gld. 2, zdaj " - .65

1 klesèe od britanija-srebra za sladkor, preje gld. 1, zdaj " - .30

Razen tega še elegantne namizne svočnike, par gld. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—, tase, à kr. 50, 75, 80, gld. 1.—, 1.40; vrčki za kavo, à gld. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; sladkorne pušice, à gld. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; sladkorne sipnice, à kr. 25, 40, 75, 90, gld. 1.—; karafindolj za kis in olje, à gld. 2.50, 2.80, 3.50, 4.15, 5.—; pušice za surovo maslo, à kr. 75, 95, gld. 1.70, 2.80, 3.25, 4.—; čaše za juho s podstavkom, à gld. 1.60, 2.10, 3.—

Neverjetno po ceni!

in za vsako gospodinjstvo posebnega priporočanja vredna je sledeča skladi, obstoječa iz 33 komadov praktičnih, ter izvrstno izdelanih stvari, narejenih iz najfinejšega britanija-srebra za neverjetno malo ceno le gld. 6.45 in sicer:

6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra, s pravo angleškimi srebrno-jeklenimi ostrinami.

6 " jako fini vilice, britanija-srebro, iz jednega kosa.

6 " teških žlic za jedi od britanija-srebra.

6 " žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvalitete.

1 maslini zajemalce za mleko od britanija-srebra.

1 teski zajemalce za juho od britanija-srebra.

6 kom. podstavkov od britanija-srebra za nože.

1 izvrstne klesèe od britanija-srebra za sladkor.

33 kom. Vse te reči so izdelane iz najfinejšega britanija-srebra, ki je na celem svetu jedina kovina, katera ostane večno bela, in se od pravega srebra tudi po 20letnem rabljenju ne more razločiti, za kar se garantuje.

Naj se tedaj vsakdo z naročili kolikor mogoče pohiti, ker pri tako izrednej cenosti se bo kmalu vsa poprodala. (69-10)

Naslov in jedini kraj za naročila v c. kr. avstro-ogerskih provincijah:

General-Depot der Britannia-Silber-Fabriken:

Biau & Kann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Lastnina in tisk „Narodne uskarne“.